

Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!

dilo nič. Ponesrečene je reševalni avto iz
Ptuja prepeljal domov.

Dva usodna padca s kolesa. V Celju je
padla 29letna služkinja Antonija Levec iz
št. Janža pri Velenju tako nesrečno s ko-
lesa, da si je zlomila desno nogo in so jo
spravili v celjsko bolnico. — Franc Perk,
21letni rudarski invalid iz Trbovelj, se je
vozil s kolesom iz Ljubljane proti domu.
Blizu Kala, kjer cesta močno pada, mu je
odrekla zavora, padel je 5 m globoko ter
si je zlomil levo nogo. Reveža so prepe-
ljali v ljubljansko bolnico.

Razne požarne nesreče. V vasi Tomače-
vo pri Ježici v ljubljanski okolici je uni-
čil podtaknjen ogenj znano Jenkovo ko-
pališče s 70 kabinami. — Pri posestnici
Pavli Kmetič v Spodnjih Račah je zgore-
lo ostrešje na hiši in znaša škoda 10.000
dinarjev.

Odtrgana skala zahtevala smrtno žrtev.
Pri popraviljanju jeza na Kokri pri Kra-
nju je smrtno ponesrečil 10. t. m. 28letni
delavec Alojz Rejc iz Strahinja pri Na-
klem. Nenadoma se je utrgal velik kos
skale, ki je zajel Rejca, ga pritislil k hri-
bu tako, da mu je eno nogo v kolku sko-
ro čisto odlomilo, razen tega je dobil še
hude notrajne poškodbe. Prepeljali so re-
veža v bolnico v Ljubljano, kjer je kma-
lu umrl.

Skala se je odtrgala. V Dolenji Straži
pri Novem mestu se je te dni popoldne ob
treh odtrgala z gorskega grebena Srebr-
nik dobrih 6000 kg težka skala in je zgr-
mela navzdol po hribu kakih 500 m da-
leč. Na poti navzdol je pomandrala vse
drevje, ki je bilo na poti, in en kozolec,
ob katerem se je ustavila.

Sneženi plaz se zvalil v jezero. Iz Osla
na Norveškem poročajo, da se je zvalil
v jezero Len nenadoma sneženi plaz. Je-
zero se je razlilo po okolici. Uničeni sta

popolnoma dve vasi in je utonilo vsled
poplave 50 ljudi.

Razne novice.

Občinski svet v Slovenjgradu je raz-
pustila banska uprava. Vodstvo občine
je poverjeno dr. Jožefu Picej.

Starorimski vodovod od Frama do Haj-
dine pri Ptuju so odkrili. Krog današnje
Hajdine je bil starorimski Ptuj, ki je bil
v dobi rimskih cesarjev zelo važna voja-
ška postojanka. Starorimski Ptuj je bil
preskrbljen s pitno vodo potom vodovo-
da, ki je začel v Framu od današnje-
ga »Zlatega studenca«, ter je šel nato v
ravni črti do Hajdine. Vodovod je obsto-
jal iz kanala, ki je bil širok 60 cm, glo-
bok pa 45 cm. Ob vsaki strani kanala je
bil 45 cm debel zid.

Naval na celjsko realno gimnazijo. Za
šolsko leto 1936-37 se je vpisalo na celj-
sko realno gimnazijo 1022 dijakov. Od
teh je 695 fantov in 327 deklet. Letos bo
70 učencev več nego lani in 123 več ne-
go leta 1934.

Neznan utopljenec v Savi. Iz Save pri
Kresnicah so potegnili neznanega, 60—70
let starega utopljenca, ki je bil 2—3 dni
v vodi.

Banovinska kmetijsko-gospodinjstva šola na
Mali Loki, p. Velika Loka na Dolenjskem, pri-
čne 33. novembra novo šolsko leto. Šola je eno-
letna, v katero se sprejemajo samo kmečka de-
kleta. Med šolskim letom ni nikakih počitnic,
učence stanujejo v zavodu, kjer se vrši tudi
pouk. Oskrbovalnina znaša od 125 do 350 Din
na mesec. Onim kmečkim dekletom pa, ki radi
težkih gospodarskih razmer ne morejo plačati
cele oskrbovalnine, podeljuje kr. banska uprava
primerne štipendije. Pri sreskih kmetijskih od-
borih naj prosilke, odnosno njih namestniki, za
štipendije sami zaprosijo. Dekle, ki želi vsto-
piti v to šolo, mora biti staro 16 let in popol-
noma zdravo.

Prihodnji »Putnikovi« izleti z avtomobilom. —
17. septembra: Graz (velesejem), 100 Din. —
17. do 18. septembra: Maria Zell, 200 Din. —
20. septembra: Rogaška Slatina, 45 Din. — 19.
do 20. septembra: Graz (velesejem) dvodnevni

Usodepolne spretnosti in čarovnije v banki.

Z denarjem ni dobro
uganjati copernij. Vsaj
drugim ne smemo za-
upati denarja, da bi
uganjali z njim razna
slepila. Kot izboren ča-
rodej se je izkazal te dni
moški, ki je stopil v ve-
liko banko v Pragi, da
bi zamenjal par angle-
ških funtov za češke
krono. Neznane je go-
voril izborni angleški in
mu je streigel tudi an-
gleščine vešč bančni
uradnik. Tujec se je za-
pletel z uradništvom v
pogovor in med zabavo
je pokazal pri blagajni
zbranim marsikatero
ročno spretnost. Tako
n. pr. si je pustil izro-
čiti neznanec od urad-
nika par bankovcev, ka-
tere je med izgovarja-
njem nerazumljivih be-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

16

»Franc, Franc! — To pa je preveč. Da moreš kaj
takega reči!... Sicer pa bi si bila jaz dejala, da te
je samega kaj, da se boš ubranil in da ti zato ni
treba ženske pomoči.«

»Ubrani se, če se moreš s praznimi rokami, ko je
drugi z nožem nad teboj!«

»Tako nevarno menda ni bilo. Gotovo je zvita
ciganica s svojimi ostrimi očmi videla, da ni hude
nevarnosti; zato ti je pa zaigrala to komedijo.«

»Brez srca si. Pavla se je zame žrtvovala. Čudež
je, da je ušla smrti. Življenje mi je rešila. Ko bi nje
ne bilo, bi bil že v grobu. Mnogo, mnogo sem ji
dolžen.«

»Naj bo po tvojem! Nikjer pa ni zapisano, da
jo moraš iz same hvaležnosti vzeti. Saj se ji lahko
še kako drugače izkažeš: s kakim darilom ali že
kako.«

»Dal sem ji besedo in sram bi me moralo biti, če
bi jo požrl.«

»Največjemu poštenjaku se primeri, da mora
besedo požreti. Beseda še ni konj! Marsikdo se je
za kako kravo, za kakega konja ali za les pogodil

in se je nato skesal. Je pač k onemu šel in od kup-
čije odstopil ter pošteno plačal, da oni ni imel škode
— pa je bilo prav.«

»Če je zate bila ženitev kravja kupčija, zame ni.
Jaz iščem srečo, ki jo le s Pavlo upam najti. Pavla
ima vse lastnosti za dobro ženo in gospodinjco.«

»Hinavska je in polna ciganske zahrbtnosti.
Videl boš, ko bo že prepozno.«

»Ti boš videla, da si pridno dekle strašno po
krivem sodila.«

»Nikogar ne sodim po krivem, le to povem, kar
je,« je pihala Pristovnica. »... Če je že res taka
svetnica, samih čednosti polna, kakor se tebi vidi,
je vendar ciganske krvi in ta kri bo prišla na tvoje
otroke. Ko bo potem na Ravnah razsajala tropa
ciganskih smrkvovčkov, no, to bo tvoja sreča, da ti
Bog pomagaj.«

Ravnjak je prebledel in se je ves stresel. Vendar
se je hitro zbral in je zagrmel nad sestro:

»Zdaj pa je mera polna. Brigaj se za svoje
smrkovce, mene pa pusti!«

»Saj te bom,« je zasikala. »Če že hočeš v ne-
srečo, pa zaleti se v njo! O pravem času sem te
svarila. Zapomni si: boš že še videl! Pa nikar ne
misli, da bom na ženitnino prišla!«

»Saj te nisem vabil in te tudi ne bom.«

»Seveda! Saj imaš drugih svatov dovolj. Vsa

Ne reci: jutril
Neguj že danes
svoje zobe
vzemi

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

izlet, 110 Din. — 24. do 27. septembra: Gross-
glockner in Salzburg, 380 Din. — 29. do 30.
septembra: Maria Zell, 200 Din. — 2. do 7. ok-
tobra: München čez Grossglockner, Innsbruck,
Chiemsee itd., 690 Din.

Specijalist za kirurgijo šef primarij dr. Čer-
nič Mirko zopet redno ordinira od 8—9, 12—13
in 15—16 v sanatoriju v Mariboru, Gosposka
ulica 49. 1100

Obžalovanja vredni slučaji.

Huda kazen za tihotapstvo. Mariborski
cariniki so razkrinkali v dunajskem brzo-
vlakcu kot tihotapca pomožnega kuharja
v jedilnem vozu Antona Bednarika iz Du-
naja. Med kuhinjskim capjem je imel
skritih 43 novih vžigalnikov, 400 kamenč-
kov in nekaj sto avstrijskih cigaret. Pri-
znan je, da je hotel to blago vtihotapiti v
Italijo. Kazen bo znašala 50.000 Din. Are-
tirali so kuharja in njegovega pomočnika.

Mlad nepridiprav. Anton Kuhar, mesar-
ski mojster v Slovenjgradu, je 3. t. m.

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

posial s 6750 Din mesarskega vajenca Franca T. k Sv. Antonu na Pohorje, da bi tamkaj prevzel in plačal dva para volov. Vajenec ni izpolnil mojstrovega naročila, ampak je izstopil v Vuhredu, odkoder je krenil v Ribnico in v Maribor. V treh dneh je zapravil 4000 Din. Orožniki so mladega nepridiprava aretirali in izročili sodišču.

Obesil se je v Studencih pri Mariboru 43letni železniški sluga Ivan Korošec.

Kot kaznjene bo še obtožen uboja v jetnišnici. V jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča so našli zjutraj mrtvega 52letnega kaznjence Antona Uranjeka iz Ranč. Rajni je bil bolj slaboumen in je prestajal petmesečno zaporno kazen radi tatvine. Ker je bila smrt po zunanjih znakih sumljiva, so ga raztelesili in ugotovili, da je podlegel nasilju in sicer vsled udarcev. Uranjekov sojetnik je priznal, da je slaboumneža v noči pretepel, ker ni dal miru. Sojetnik bo najbrž obtožen — uboja.

Nočni vlom v trgovino. V noči na 11. t. m. je bilo od neznancev vlomljeno v trgovino z mešanim blagom, ki je last trgovca Franca Rudl v Barjem dolu v občini Rošpoh pri Mariboru. Vlomilci so odnesli gotovine 2000 Din ter razno blago. Skupna škoda znaša 10.000 Din.

S planko po glavi. V bolnico v Ptuj pripeljani 61letni viničar Jožef Matjašič od Sv. Lovrenca v Slov. goricah trdi, da ga je napadel brez vzroka neznan moški in ga je s planko težko poškodoval na glavi.

18letna služkinja skočila v Muro. Elizabeta Štefanec, 18letna služkinja iz okolice Gornje Radgone, je bila uslužbena v gradu Rotenturm. Omenjena je skočila v Muro pri Radgoni radi neozdravljive pljučne bolezni. Kmalu za mostom med Gor-

njo Radgono in Radgono so potegnili nesrečno deklino iz vode, a je že bila mrtva.

Tasta ubil. V ženjaku pri Sv. Benediktu v Slov. goricah si nista bila dobra posestnik Jakob Ferk in njegov 83letni tast Janez Kramberger. Te dni je udrl pijani zet v sobo, v kateri je spal starček, in ga je ubil. Ubijalec se je sam javil orožnikom.

Uboj. V Dupleku pri Mariboru je ubil 13. t. m. s kamnom in motiko 52letnega posestnika Pavla Dvoršak hlapec, ki služi v Zgornjem Dupleku. Ubijalec je zagrešil zločin iz maščevanja, ker mu je baje Dvoršak nekoč v prepiru vrgel kramp v hrbet in ga je poškodoval.

Lobanjo mu je prebil. S prebito lobanjo je bil oddan v mariborsko bolnico 24letni Franc Komar, delavec iz Zgornje Kaple pri Sv. Duhu na severni meji. Poškodovani trdi, da je dobil v noči s planko od neznanca udarec po glavi.

Nezaželen obisk v stanovanju učitelja. Pri Mariji Snežni so vdrli neznanci v stanovanje učitelja Friderika Majcen in so mu odnesli vso posteljnino. Vlom je bil izvršen, ko se je mudil učitelj v šoli.

Dva vloma. V Svečini v Slov. goricah je bilo vlomljeno v stanovanje posestnika Janeza Svingerja. Uzmoviči so odnesli 800 Din v gotovini ter več oblek, perila in drugih predmetov. — V Makolah je bilo ukradenih iz iničarije posestnika Jožefa Babšek 50 l vina, lovska puška in nekaj živil.

Napaden v spanju. V mariborsko bolnico so spravili 22letnega delavca Lovr. Lipnika iz Kaple s tremi hudimi ranami na glavi. Izpovedal je, da ga je v spanju z nožem napadel neznanec in mu je prizadjal tri rane na glavi ter mu je skoraj odrezal nos.

Sleparija z najdenim zlatim prstanom. Na mariborskih ulicah se je pojavljal lepo oblečen moški, ki je na spreten način vrgel pred kako boljšo žensko bleščeč prstan. Hitro je skočil za prstanom, ga pobral in začel njegovo dragocenost hvaliti ženski. Konečno je ponudil gospej, da ji da prstan in bo molčal o najdbi, če mu izplača par kovačev ali pa stotak. Prstan

je bil seve iz medi in mesto s kamnom okrašen z ničvrednim steklom. V Mariboru mu je uspelo, da je prekanil na opisani način dve ženski. Iz Maribora je prestavil svoj goljufivi posel v Celje in Ljubljano, kjer je tudi osmeknil par žrtev. V Ljubljani je policija dognala, da se poslužuje sleparstva z zlatim prstanom že večkrat predkaznovani Štefan Kovaček, rodod iz Zagreba, katerega zasleduje oblast.

Otroku se vnela obleka pri padcu v ogenj. V Latkovi vasi pri št. Pavlu pri Preboldu so pastirji kurili na paši. Prišel se je igrat k ognju štiriletni delavčev sinček Stanko Plaskan. Fantek je padel v ogenj, vnela se mu je obleka in s hudimi opeklinami po celem telesu so ga spravili v bolnico v Celje.

Drzna vlomilca. V Kotredežu pri Zgorju ob Savi sta se splazila dva mlada klateža skozi okno hiše posestnika Jožefa Pirc ob času, ko so bili domači na polju. Premetala sta vse po hiši. Na dojenčka v zibelki sta nametala razno obleko. Ko je Pirčev sosed poklical domače na pomoč, sta jo lopova odkurila. Pirčevi so ju zasledovali, a sta začela streljati proti zasledovalcem. Pircu je bilo odnešenih 500 Din. Zlikovca zasledujejo orožniki.

Tako znajo mačkoveci! V Debečem pri Litiji se je zgodil vse obsodbe vreden krvav slučaj, ki nam kaže, s kakimi surovostmi se še ponašajo slovenski mačkoveci. Fantje so popivali na Javorju in so pri pijači politizirali. Rudar Antonijev s Pristave pri Stični je bil osem let na Hrvaškem in je bil za Mačka. 25letni mlinarjev sin Jožef Žurga, p. d. Balantinov iz Debečega, se je potegoval za dr. Korošca in njegovo politiko. Ko je pozneje za vinom politično zagrizenost podžgalo še žganje, je mačkovec Antonijev zakričal: »Kaj je to na Hrvaškem koga ubiti! Nič zato, saj se vsak dan tam doli koljejo!« Po teh besedah je surovina sunil z nožem v srce Žurgovega pridnega fanta, ki se je zgrudil pri priči mrtev.

Beg iz življenja. Na železniškem prelazu v Ljubljani pri Tivolškem ribniku se

sorodovina tvoje črnuhlje bo prišla, vsa ciganska tropa, hahahaha!«

Odrinila je stol, naglo vstala in oddirjala, rezko se smejoč, ne da bi se še ozrla.

Ravnjak je obsedel ves iz sebe. Zaman se je upiral: sestrine besede so ga vendarle močno prijele. Najbolj ga je zadelo, kar je rekla zaradi oklicevanja in zaradi otrok. Na to doslej ni mislil. Zaman se je tolažil: da je bila božja volja taka, da je prišla Pavla na Ravne; da jo je Bog očitno zato pripeljal, da mu reši življenje in da mu postane žena. Molila bosta, mnogo molila — on in Pavla —, vsa se bosta Bogu izročila; potem ni mogoče, da bi ju Bog ne obvaroval ciganskega prekletstva. Toda bolj in bolj so ga strahile podobe, ki jih je zbudila sestrina jedka beseda.

Noč in dan so ga vznemirjale zle slutnje in kar je prej spričo Pavline lepote, čednosti in dobrote skoraj že pozabil, mu je vstajalo živo pred očmi: ciganka je, ciganka, ciganka... Ali ne bi bilo modreje, da bi zaroko razdril in deklo z denarjem bogato poplačal in potolažil? O, ne, ne! Če bi jo pustil, bi spravil sebe in njo v nesrečo. Saj ga ona ne ljubi nič manj kot on njo.

Po fari so marnji naraščali in Ravnjak je kmalu spoznal, da se ga najboljši prijatelji izogibljejo. Kadar se je kje prikazal, so ljudje staknili glave in si potihoma nekaj pripovedovali ter zijali vanj, kakor da je bogve kaj zagrešil. Na videz je vse to

prezrl, v srcu pa ga je grizlo tem bolj, ker je rad videl, da so ga ljudje hvalili.

Zopet mu je oživel ogorčenje nad Pavlo. Ko bi bila ta držala jezik za zobmi, bi bilo šlo vse po sreči. Bil bi šele zadnje dni povedal, kaj in kako misli, in bi se bil tako naglo oženil, da bi še nihče ziniti ne utegnil. Tako si je vtepal, vendar sam sebi ni prav verjel.

Medtem mu je Pavla pisala. Pismo je bilo kratko: prisrečno ga je pozdravila in vsa v skrbih vprašala, kaj mu je. Odgovoril ji ni ničesar in tudi obiskal je ni. Kljub temu so mu misli vedno uhajale k nji in nje podoba mu je bila slejkoprej živo pred očmi.

Njegova zadrega pa je bila vse hujska. Bilo je očitno, da so neki skriti sovražniki hujskali proti njemu; ni pa mogel odkriti, kdo bi ti bili. Najbolj ga je žalilo, ko je videl, da so ga tudi občinski možje jeli po strani gledati. Pri neki seji mu je Stopar, ki je bil drugi svetovalec, kar v obraz dejal, da bi se zanj, ki je Ravnjak in bistriški župan, prav nič ne spodobilo, če bi vzela ciganko. Tedaj se je razburil in je osorno velel, da ženitev ni nikakšna občinska zadeva, ampak njegova reč, v katero se nima nihče kaj vtikati. Odslej so bile seje kratke in suhoparne; možje so govorili, kar so morali, in so se naglo razhajali. Edino Osojnik je bil kakor prej; še bolj je

sed potegnili čisto drugim iz žepa. Uradniki so se navdušeno čudili, kaj da vse zna gostobesedni Anglež, ki je bil še toliko ljubezniv, da jim je raztolmačil nekatera slepila. Čez nekaj časa se je le poslovil tolikanj zabavni gospod. Konečno pa je blagajnik ugotovil, da so bile tujčeve coprnije še večje, nego so mislili. Uspelo je Angležu, da je neopaženo izmaknil 4 bankovce po 5000 čK in zginitil z njimi kot nagrado za zanimivo zabavo. Praška policija je ugotovila, da gre za mednarodnega čarodeja, ki j že žel največje uspehe s svojimi na najbolj spreten način izvedenimi slepili.